

**„Mé ovoce je lepší než ryzí a čisté zlato, má úroda je
nad výborné stříbro.“
Přísl 8,19.**

ZÁŘÍ 2018

CASD Valašské Meziříčí

Úkoly

- 1.9. – Druhá misijní cesta (Sk 16–18)
- 8.9. – Třetí misijní cesta (Sk 18–21)
- 15.9. – Pavlovo uvěznění v Jeruzalémě (Sk 21–23)
- 22.9. – Pavlovo uvěznění v Cesareji (Sk 24–26)
- 29.9. – Cesta do Říma (Sk 27–28)

Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel SŠ	Kázání	SŠ děti a mládeže
1.9.	Petr Kimler	Pavel Kostečka	Iva Burešová
8.9.	Bohumil Mroček	Pavel Pimek	Soňa Mročková
15.9.	Petr Chára	Blanka Novotná	Iva Burešová
22.9.	Anna Petrovičová	Bohumil Mroček	Petr Chára
29.9.	Květa Tyšerová	P.Kostečka/ J.Šlosárek - VP	Iva Burešová

Blahopřání k narozeninám

- 3.9. - Božena Kimlerová
- 8.9. – Jindřich Kimler

ADRA Klub zdraví informuje

20.9.2018 – 17.30 hodin " Až se zima zeptá, co jsi dělal v létě"
aneb co přidá podzim do kuchyně i do lékárny - beseda s
valašskou bylinkářkou Vandou Vrlovou

ŽIVOT *v harmonii* S BOHEM KORNELIUS NOVAK

Přednášky **v 18 hodin**
ve freskovém sále
Kulturního zařízení
Vstup volný

Bývalý vicemistr Německa
v kulturistice,
barový vyhazovač, motorkář,
nyní pastor a misionář

24. - 28. září 2018 VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ

Po 24.9. - *Důkaz o Bohu*

Út 25.9. - *Smysl a cíl života*

St 26.9. - *Jak můžu rozumět Boží lásce?*

Čt 27.9. - *Jak může být Bůh spravedlivý?*

Pá 28.9. - *S Bohem projít krizí*

Možnost osobního setkání 10-16 hodin

Po, St, Pá - tržnice pod mostem

Út, Čt - náměstí Valašské Meziříčí

www.korneliusnovak.cz

Tábor MSS

Tento rok jsem se se svými kamarády Jindřiškou a Ondráškem rozhodla jet na tábor MSS. Tábor u Bobří řeky, jak se tento tábor nazývá, se nekonal u řeky, nýbrž u rybníku Mutina. Po rozdělení do skupinek jsme byly já a Jindřiška přiřazeny do týmu jménem Eschajivazuad. Toto krkolomné jméno vzniklo seřazením prvních slabik jména každého člena a to od nejmladšího po nejstaršího. V našem týmu byly samé holky, kromě vedoucího a rádce skupinky.

Řekla bych, že to byl takový úrazový tábor. Jedna holčička musela jít na operaci, protože měla zánět slepého střeva a druhá spadla z lanovky, která tam byla napnutá z „věže“ vysoké asi 7 metrů. Naštěstí skončila jen se zlomenou rukou, ale i přes to pro ni musel letět vrtulník.

Druhý den jsme vyrazili na dvoudenní výlet a poté, co jsme došli na místo, jsme museli dvěma vedoucím uvařit večeři. My jsme udělali grilovaný sýr s grilovanou zeleninou a americkými brambory. Vedoucí se najedli a my mohli vyrazit hledat místo na spaní. Náš tým a pár kamarádů jsme se zabydleli vedle lesa kousek od místa, kde měla být snídaně. Natáhli jsme si hamaky, řekli si

'dobrou noc' a usnuli. Někteří z nás se budili brzo ráno už při východu slunce a bylo to opravdu nádherné. Sice jsme byli k místu setkání nejbliž,

ale přišli jsme jako poslední. Po namáhavé výpravě na malý ostrůvek ve vesnici Strážovice jsme dostali 1 000Kč, za které jsme si měli koupit oběd. Měli jsme dojít na vlakové nádraží, ale začalo pršet. Když jsme tam konečně došli, tak už byli všichni po obědě, ale my ještě ne. Objednali jsme si pizzu a všichni ostatní nám ji záviděli. Proto jsme se s nimi o poslední kousky podělili. Protože počasí nám moc nepřálo, vedoucí se rozhodli, že se vrátíme do tábora a výlet bude tím pádem jednodenní. Celkem nás to mrzelo, ale byl to podle mě rozumnější nápad, než mrznout v tom studeném dešti. Po železniční trati jsme se tedy vrátili do tábora a odpočívali.

Je tady sobota a my máme poslední šanci zamíchat pořadím v celotáborové hře. Hráli jsme poslední hru, ze které se body přičítali k celkovému výsledku, a tak jsme se snažili, jak nejvíc jsme jen mohli. Večer při vyhlášení jsme zjistili, že nám to moc nepomohlo a skočili jsme druží. Ale na druhou stranu jsme dopadli docela dobře, protože před námi byli už jen nejvíc vysportovaní kluci z tábora. Večer se pár účastníků tábora rozhodlo, že složí pathfinderský slib a to také udělali. Na druhý den už jsme se zabalili a s těžkým srdcem opouštěli areál tábořiště Mutyněves. Na tento tábor bude ještě hodně dlouho vzpomínat.

Adéla Vráblová

Den Díkůvzdání – v sobotu 6.října 2018

Velmi skromné pojednání o hudbě v církvi – 2.část

Končí nám doba dovolených, příp. prázdnin, tak bychom mohli zase zkusit společně přemýšlet o hudbě, která je součástí bohoslužeb.

Hudba a především zpěv provází křesťanskou bohoslužbu od počátku. Navazuje na židovskou, ve které hrála hudba i zpěv velkou roli. Vzpomeňme např. žalmy. Během mnoha staletí procházela samozřejmě různými proměnami. Naštěstí se nám zachovalo dostatek památek (samozřejmě písemných - zvukové nosiče ještě neexistovaly, ikdyž by to bylo určitě velmi zajímavé). Byla ovlivněna kulturou místa, kde vznikla. A nebyla to Evropa! Počátky křesťanství jsou přece v Asii.

Jedny z prvních zachovalých památek jsou např. bohoslužebné zpěvy křesťanů z oblasti Sýrie. Pro naše ucho velmi neobvyklé.

Ale já se chci v tomto zamyšlení dostat k tomu, co všechna tato období a různé kultury spojuje.

Možná nejdůležitější bylo zásadní odlišení hudby duchovní a hudby světské. A to nejen díky textu. I použitý "hudební materiál" byl jiný. Tím myslím např. melodie, rytmus a později, kdy se začalo zpívat vícehlasně i harmonie.

To znamená, že i když nerozumíme textu, dokážeme určit, zda se jedná o hudbu duchovní nebo světskou.

Když se začaly používat při bohoslužbách hudební nástroje, zase byla dána pravidla, jak psát hudbu pro bohoslužby. Samozřejmě se stávalo, že hranice mezi hudbou církevní a světskou byly velmi těsné.

Ale zůstaňme chvíli u zpěvu - ať už s doprovodem nebo bez. V minulosti zpívali kněží, příp. mniši tzv. gregoriánský chorál. Opět máme dostatek písemných památek a těch, kteří je dokáží interpretovat. Později býval v kostele pěvecký sbor, někdy i orchestr, ve významnějších chrámech profesionální (např. v Itálii nebo v Německu).

Ale také "lid obecný" se chtěl připojit svým zpěvem k bohoslužbě. A vzniká nám něco, co bychom dnes nazvali - společné písně. Vzpomeňme třeba J. S. Bacha. Ten psal na každou neděli něco nového, co musel sbor, příp. orchestr a sólisti nacvičit. A při zpěvu chorálů zpívali i ostatní věřící.

Když postoupíme dále v čase, zjistíme, že nám pomalu zůstávají jen společné písně věřících. Při slavnostnější bohoslužbě se objeví i nacvičená sborová píseň. Mám teď na mysli protestantskou bohoslužbu. U katolické se nám přece jen zachovaly některé prvky z minulosti. Např. kněz zpívá, nebo spíše melodicky deklamuje části mše. (Velmi laicky řečeno).

A teď se konečně posouvám do současnosti a třeba i přímo k našim bohoslužbám.

Zachovala si současná duchovní hudba a zpěv zásadní odlišení od hudby světské? Nebo se nám stává, že pokud nerozumíme textu (když třeba není česky), tak to nedokážeme odlišit? Zkusme se nad tím zamyslet. A nezapomeňme, že prioritou duchovní hudby není, aby se jen "líbila", ale aby dokázala zprostředkovat opravdový duchovní prožitek a tím doplnila tak účinek mluveného slova, které přece jen zasahuje pouze náš rozum.

A moje přání nakonec? Kéž by naše bohoslužby obsahovaly všechno, co je potřeba k Boží chvále.

Zdeňka Pimková

Vyprávěli Indiánům o Bohu a Komenském

Až budete v Chicagu nebo Texasu, zkuste se na ulici zeptat, co je to "moravská hudba". Nepochybuji, že při troše štěstí vám někdo zanotuje jednu z typických moravských lidovek. Zkusíte-li totéž v Pensylvánii nebo v Severní Karolíně, dotázaný vám nejspíš odpoví slovy "varhanní hudba". Kdybyste se ale Pensylvánských nebo Karoliňanů zeptali, odkud ta " varhanní hudba" pochází, ukázali by nejspíše na městečko Salem nebo Bethlehem. Marně byste vysvětlovali, že Morava je v České republice. Za vším stojí moravští bratři, potomci Jednoty bratrské (Unitas fratrum), kteří před náboženským pronásledováním v Čechách odešli roku 1722 nejdříve do Saska.

V Americe se ocitli v roce 1735 a usadili se ve státě Georgia. Kvůli nepokojům mezi osadníky se ale nakonec rozhodli odejít roku 1740 do Pensylvánie, aby v údolí řeky Lehigh vybudovali svůj první společný dům – Gemeinhaus. Zde je zastihla další skupina, která na sklonku roku 1740 dorazila z Evropy. Spolu s ní přišel také biskup David Nitschmann, který byl do biskupského úřadu uveden vnukem Jana Ámose Komenského, posledního biskupa Jednoty bratrské v Čechách. Hrabě Mikuláš Ludvík Zinzendorf, ochránce moravských bratří, navštívil tuto osadu v roce 1741 a dal jí jméno Bethlehem. Od té doby se stal Bethlehem střediskem misí moravských bratří mezi indiány.

Brzy poté vzniklo po celých USA mnoho dalších osad. Lititz, Nazareth, Gnadenhutten, Lichtenau, Schönbrunn, Goshen, Salem a další. V Bethlehemu bratři založili i první ženskou internátní školu v USA. Později zde vyrostla i vysoká škola (Moravian College), muzeum a vzácný archiv. Na místním hřbitově nalezlo odpočinek mnoho z prvních misionářů, stejně jako řada indiánů, kteří přijali křesťanskou víru. A právě moravští bratři prosluli osobitou tradicí varhanní a moravské hudby. Jejich zásluhou se Amerika poprvé seznámila s díly českých a evropských skladatelů. Dodnes je v USA několik desítek církevních sborů, dodnes se zde pravidelně konají festivaly, které Američanům připomínají působení nepočtené skupiny nadšenců, jejichž kořeny sahají na Moravu.

"Dej mi své chudé, odvržené masy..." Těmito slovy začíná báseň Emmy Lazarusové, kterou Socha svobody vítá nové přistěhovalce do Spojených států. Ač to zní neuvěřitelně, právě v tomto základním krédu Ameriky najdeme další stopy působení moravských bratří. Otcové americké revoluce totiž dali rodícím se Spojeným státům do vínku vše, co v

myšlenkovém ovzduší své doby vnímali jako pokrokové. Vedle filosofického odkazu velikanů Berkeleyho a Locka na ně silně zapůsobil i zakladatel metodismu John Wesley. On sám však přiznal, že pravou podstatu víry pochopil teprve po setkání s moravskými bratry, kteří mu nastínili myšlenku spasení a přijetí do lůna církve všech ztracených a vyvržených. A právě to se stalo základem pojetí amerického národa, jehož identita neměla být odvozována od jedné etnické skupiny, jednoho světového názoru či politického přesvědčení, ale zahrnovala lidi bez rozdílů původu, kteří byli ochotni

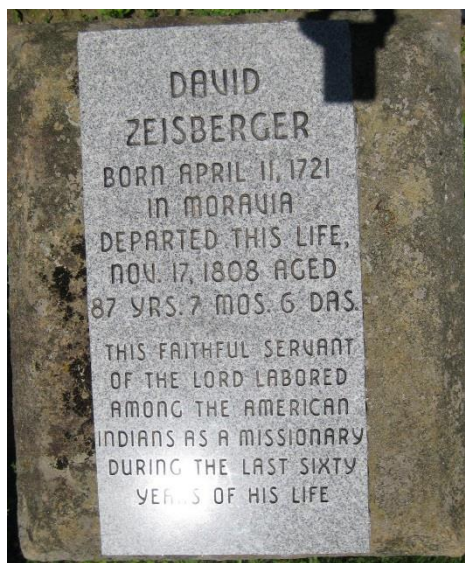
uznat svobodu a rovnost pro všechny. V jistém smyslu byli moravští bratři pokrokovější než zakladatelé americké demokracie, neboť právo na svobodu a rovnost přisuzovali i indiánům.

Počátkem 19. století vzniká nový literární žánr – western. V roce 1934 vydalo pražské nakladatelství Novina jeden z prvních románů Zane Greye (1872 – 1939) Duch pohraničí. U nás tehdy vyšel s působivou kresbou Zdeňka Buriana na obálce knihy, a s podtitulem "román z doby prvních osadníků v údolí řek Ohio". Zane Grey psal poutavě, avšak jeho idealizované líčení drsného Divokého západu bylo spíše věcí jeho autorské licence.

V uvedeném románu jsou hlavními hrdiny dva muži – David Zeisberger a John Heckewelder, v historické literatuře známí jako Moravian Brother – Moravští bratři. Tito dva muži existovali a reálie použité autorem ve zmíněném díle odpovídají historickým skutečnostem. Zane Grey sice

vystudoval na Pensylvánské univerzitě zubní lékařství, ale je docela pravděpodobné, že podrobně prostudoval knihy, které napsali Georg Heinrich Loskiel a John Heckewelder. V nich je mimo jiné popsána činnost misionáře Davida Zeisbergera. Zane Grey nebyl jediný, kdo tyto práce "o kmenech, které kdysi obývaly území Spojených států" prostudoval. Jeho mladší současník James Fenimore Cooper (1789 – 1851) začal v roce 1823 s vydáváním světově proslulé pentalogie *Leatherstocking Tales* (Příběhy Kožené punčochy) z nichž je nejznámější její dějově druhá část vydaná v roce 1826 s názvem *Poslední Mohikán*. Ty zbylé čtyři knihy nesou rovněž známé názvy – *Stopař*, *Lovec jelenů*, *Průkonníci* a *Prérie*.

J. F. Cooper byl svědomitým spisovatelem a dokonale sladil romantiku dobrodružství s historickou realitou. Navíc vykreslil i realisticky americkou krajinu a objektivně popsal problematiku indiánských kmenů.

A protože i jemu byla vodítkem pravdivá líčení o činnosti Moravských bratří, dá se říci, že náš rodák a krajan, David Zeisberger ze Suchdola nad Odrou, patří k těm, kdož se na konstituování amerického národa podílel značnou, leč málo známou měrou. Dnes všeobecně uznávané anglicky a německy psané historické práce G. H. Loskiela a J. Heckerweldera vznikly totiž na základě velice obsáhlých poznámek Davida Zeisbergera. Jen v jednom se geniální autor Cooper mýlil. Spojovací postavou jeho

pentalogie je svérázný a spravedlivý zálesák Natty Bumpp. Některé životopisné prvky Davida Zeisbergera vtělil autor do postavy mírumilovného zpěváka žalmů Davida Gamuta. Leč historickou pravdou je, že "rodák z moravského Suchdola se svými dovednostmi a povahou blížil spíše zkušenému zálesáku Natty Bumppovi".

Pokračujeme ve vydávání dílů nového pořadu **Identita**. Už je venku 8 částí, na které se můžete podívat. Nechte se inspirovat otázkami a odpověďmi ohledně základních adventistických témat.

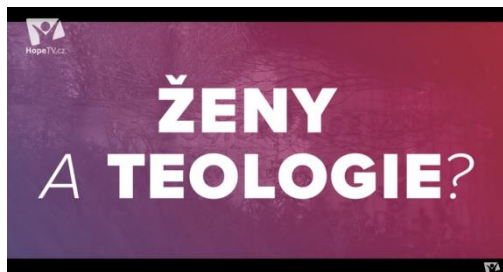
Příští rok v červnu se uskuteční celocírkevní unijní konference. Už teď jsou přípravy v plném proudu a my vám tak můžeme představit halu na Brněnském výstavišti, kde se celá akce bude konat. Více informací přidáme postupně ...

Ve Ždírci proběhl v srpnu **Biblický týden** Českého sdružení. Hlavním řečníkem byl předseda naší církve Mikuláš Pavlík. Záznamy z přednášek jsou k dispozici v archivu na webu HopeTV.cz.

Poslední díl **Důkazu o Bohu 2** s Korneliem Novakem a Martinem Hasíkem se zabývá druhým Ježíšovým příchodem a kdy nastane.

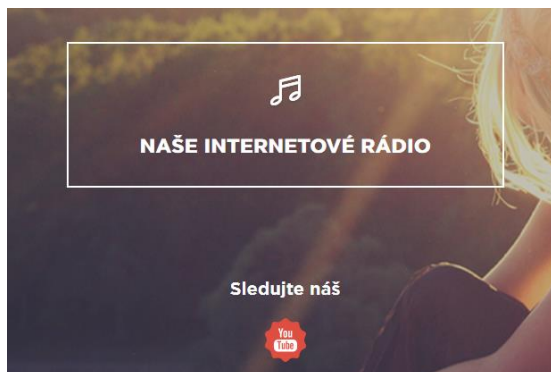

Jak si vedou **ženy v teologii**? Co je na tomto oboru zajímavá a můžou se tím vůbec živit? A jak se na to dívají učitelé **Adventistického teologického institutu**? Pusťte si video ...

Otitulkovali jsme další díly seriálu **Kořeny víry**, který se vrací k duchovnímu dědictví reformace. Podívejte se na život Jana Žižky nebo jak knihtisk ovlivnil reformaci.

A jsme u posledního dílu **Hledání 2!** Moderátor **Geoff Youlden** se věnuje tématu **loajality a závazku**. Jedná se o pozitivní, nebo negativní změny v našich životech? A jsou nezbytné pro úspěch?

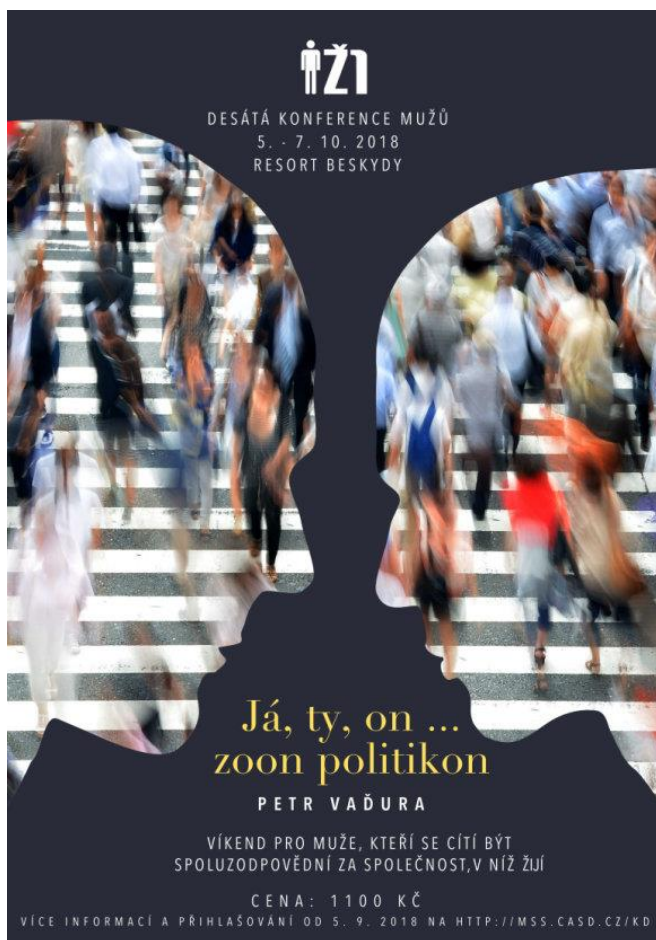

Desátá konference mužů – „Já, ty, on ... zoon politikon“

Již desátým rokem se můžeme setkávat a společně motivovat k bohatšímu křesťanskému životu na konferencích mužů. Letos bude probíhat **od 5. do 7. 10. 2018**. Hostem bude kazatel, učitel a také moderátor Českého rozhlasu Petr Vaňura. V rámci bohatého programu bude možné také v sobotu večer naslouchat životnímu příběhu politika, moderátora, scenáristy a dramaturga Aleše Juchelky.

Program víkendu a více informací o akci je možné najít na stránkách:

<http://mss.casd.cz/kd/>

Ž1
DESÁTÁ KONFERENCE MUŽŮ
5. - 7. 10. 2018
RESORT BESKYDY

**Já, ty, on ...
zoon politikon**
PETR VAŇURA

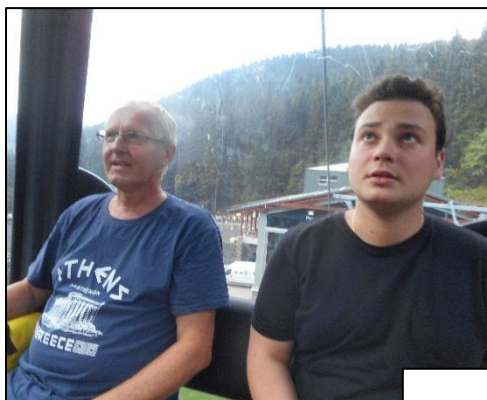
VÍKEND PRO MUŽE, KTEŘÍ SE CÍTÍ BÝT
SPOLUZODPOVĚDNÍ ZA SPOLEČNOST, V NÍŽ ŽIJÍ

CENA: 1100 Kč
VÍCE INFORMACÍ A PŘIHLAŠOVÁNÍ OD 5. 9. 2018 NA [HTTP://MSS.CASD.CZ/KD/](http://mss.casd.cz/kd/)

Příloha – *Kvatro Es* (Smějeme Se Sami Sobě)

Ohlédnutí za sborovým výletem

Začátkem srpna se naše sborové společenství vypravilo pod vedením Pěti „dle-řádu“ Cháry na společný výlet do Východních Čech. Hlavy jsme složili ve dvou prostorných chatách kempu Dolce (gusto). Prohnali jsme sojku Krakonošovi, rozvířili prach ve sboru Trutnov, navštívili babičku v Ratibořicích a vyzkoušeli si svou představitost v Adršpašských skalách. Připomeňme si tyto krásné chvíle několika fotografiemi.

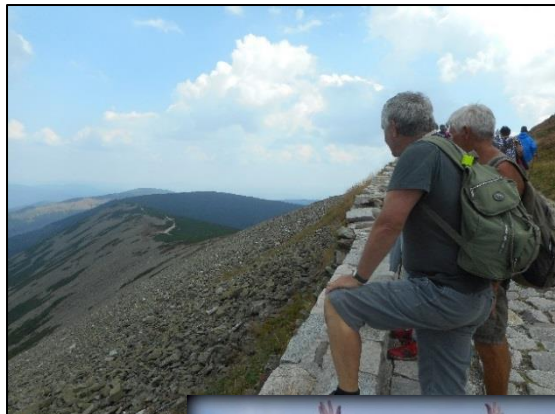

Nebesa, jen ať ta lanovka nepadne...

Jindro, neboj se a skoč !

Titul „Turista roku“ obdržel po zásluze pes Hačiko.

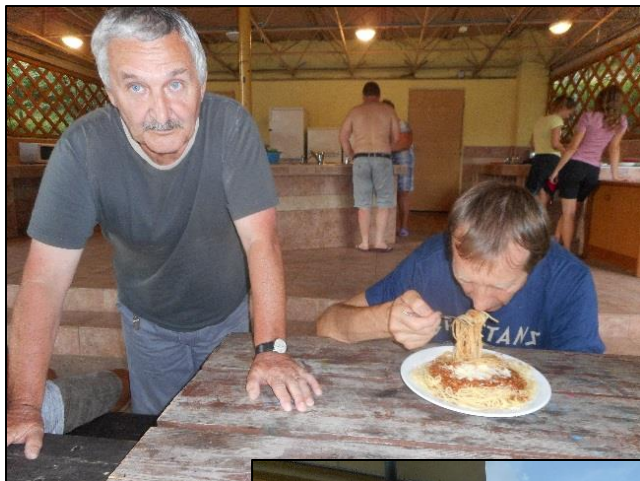

Franto, tak co – přeběhneme za kopečky?

Pokus o nanebevzetí

Některé jedince výstup na Sněžku řádně zmohl

Soňo, a co já?

**„Tady náš Péta
chodil ze školy
domů...“**

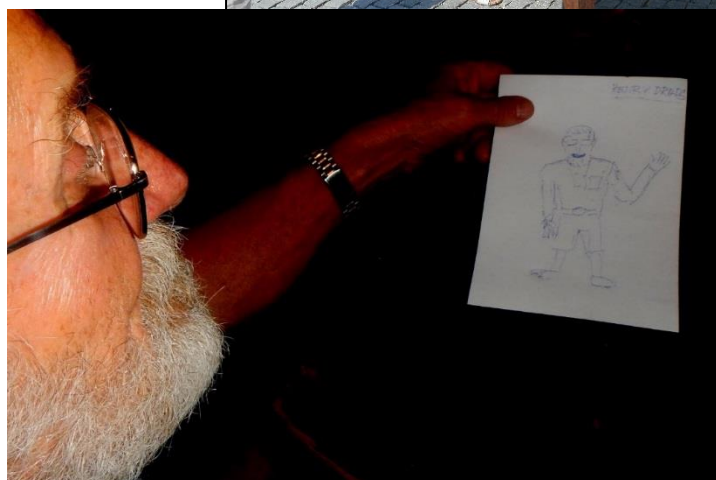
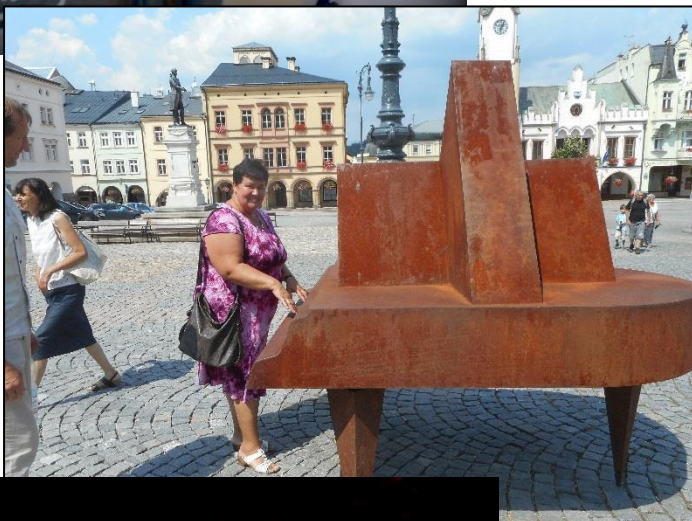

**Kam jsem mohl
dát ty pletací
jehlice ... ?**

Lákadel bylo
v Trutnově
opravdu hodně.
Leckterý kazatel by
neodolal...

Virtuózka ve
hře na
Milošovy
nervy 😊

Buildteamové
hry nás baví.
Co mi tam
napsala „zelená
fixa“?

**„Vysychání
vodních zdrojů
může být
spouštěčem
současných
válék.“ Ale že by i
ve sboru?**

Viktorín u splavu

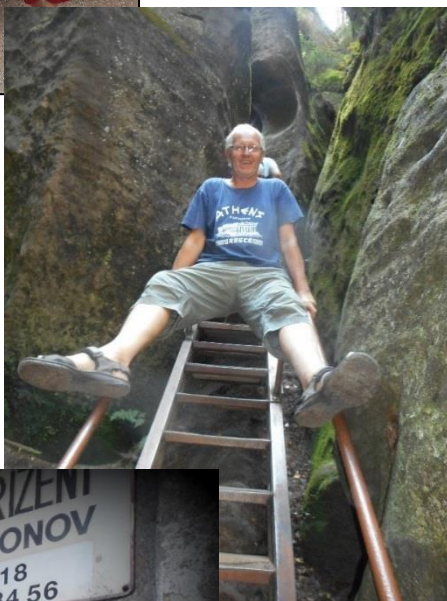
Snad jsem tu skálu podepřel dost ...?

Babičkové
a dědečky 😊

To to jede, to to sviští, po cestě i po
strništi...

Bez komentáře...
😊

Retro foto - 26.5.1990

Křesťanský vtip

